

„Soča“ izhaja vsak petek in velja s pošto prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.50
Pol leta „ 2.30
Četrt leta „ 1.20

Pri oznanilih in prav tako pri „poslanicah“ se plačuje za navadno tristo-
no vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za več črke po prostoru.

SOČA

Clasilo slovenskega političnega društva goriškega za brambo narodnih pravic.

Posamezne številke se dobivajo po 10 soldov v Gorici v tobakarnici v gosposki ulici blizu „treh kron“, in na starem trgu. — v Trstu v tobakarnici „Via della carceri 60“.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soče“ v Gorici v Mailing-ovi tiskarni, naročnina pa oskrbništvu „Soče“ Via del Giardino V Zoratti-jevi hiši II. nadstr.

Rokopis: se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri uredništvu.

Nova Bolgarija.

Kar so naši severni bratje na slovanskem jugu s krepko roko, pa tudi z ogromnimi žrtvami dognali, to je pognalo krepke kali, ki se polagoma začnjo razvijati. V deržavicah, ki so zdaj popolnoma osvobodene turške nadvlade, pa tudi v oni, katere možaki so 22. t. m. v staroslavnem mestu Ternovem stopili v zbor, da si osnujejo ustavo ter izbero vladarja, zastavljen je močan kvas, kateri mora s časom razgnati vse zapreke, katere ločijo zdaj še bratske narode na Balkanu drug od drugega. Da, tudi junaki Bolgarom se je zažarila zora narodne svobode in videti, kako se ta naš bratski rod vzdiguje iz mertvaške rake, v katero ga je pred skoro 500 leti zagrebla turška sila, videti kako se naglo zaveda pridobljene svobode, za katero je pretil toliko najblazje kervi in pretil neznanske muke, — to je zares najveličastnejši prizor v slovanski zgodovini današnje dobe. A kolikor nas navdušuje vse druge Slovane ta prizor, toliko nam koperni serec, ko čitamo, kako se vpletajo diplomatske intrige v najvažnejši čin bolgarskega naroda — v knežvo volitev; kajti ta volitev bo odločilna, ne samo za celo bodočnost bolgarskega naroda, ampak tudi za bodočnost Slovanstva sploh na balkanskem polotoku.

Po berlinski pogodbi sme bolgarski narod popolnoma svobodno voliti svojega kneza; tretji člen te pogodbe se glasi od besede do besede: „Le Prince de Bulgarie sera librement élu par la population.“ Samo udje vladarskih rodbin vevlasti, tedaj udje avstrijske, nemške, ruske, angleške in italijanske vladarske dinastije ne morejo se voliti. Razen te vtesnitve, katera pa ne more nikakor škodovati, so Bolgari pri volitvi čisto svobodni in neodvisni in nikdo jim ne more zavirati, da postavijo na knežvi prestol moža, o katerem smejo gotovi biti, da bo s krepko roko izvrševal narodni program bolgarski.

Da so si Bolgari nad in pod Balkanom svoje svete naloge svesti, dokaz nam je to, da ne marajo ločeni biti in da se vkljub berlinski pogodbi iskreno potezajo za celokupnost Bolgarije. Po vseh bolgarskih cerkvah opravljajo javne molitve v namen, da Bog v svoji milosti zedini ves bolgarski narod. Tudi poroča telegram, da so Bolgari v vzhodni Rumeliji izvolili tri poslance ter jih k zboru v Ternovo poslali, zoper kar seveda Porta odločno protestuje. Ali bolgarski krogi pravijo, da bi bila izdaja, ko bi Bolgari od sebe odbili brate izpod Balkana. Dozdaj je 80 poslancev dalo voditelju bolgarske skupščine knezu Dondukov-Korjakov spomenico, v kateri pravijo: „Bolgari ne morejo poznati umetnih mej, katere je berlinski kongres vstvaril bolgarski kneževini, če nečijo sami moriti svoje narodnosti. Mi smo pred Bogom, pred narodom in bodočnostjo dolžni o tem najslovesnejšem dnevu svoje zgodovine izreči, da morejo le narodopisne meje granice biti naši novoočiščeni domovini.“ To so ponosne, svobodnih mož vredne besede, katerim naj bi bolgarski zastopniki tudi pri snovanju nove ustave in pri knežvi volitvi dejansko vresničili.

Beremo o raznih kandidatih ki se ponujajo za bolgarski prestol. Posebno povdarjajo novine zadnjih dni tri imena: ta so: Battenberg, hesenski princ, Bez-Petrovič, vojvoda črnogorski in knez Bibesco. Da bi se nemški princ kedaj prikupil Slovanom, kdo bi kaj takega mislil. Sicer je Battenberg tako rekoč vladen kandidat, to je priporočeneц onih vlad, katere so sklenile berlinsko pogodbo. In kedo bi pač pričakoval, da se tak knez potegne, i če treba tudi z mečem, za celokupnost bolgarskega naroda? To pa je ravno glavna točka, o kateri se mora bolgarski zbor prepričati, predno posede na knežev prestol tega ali onega kandidata. „Osten“ pravi prav dobro: „Zmarjoneto, katero priporočajo kabinet, ne bo bolgarske-mu narodu nič pomagalo. On potrebuje, da se mu postavi na čelo jak, hraber, bojevit mož. Dogodki so negotovi, in kdo ve, ali ne bo morala nova bolgarska deržava uže prav kmalu poskusiti svojo vojno moč. Ne maramo se prenagliati s sodbo in potezati se za

tega ali onega kandidata; naša svaritev meri samo na to, da si bolgarski narodni zbor kolikor v v interesu bolgarskega naroda toliko v interesu Slovanstva sploh — natančno ogleda moža, katerega hoče za kneza voliti, da ne naredi pogreška, koje bi se dal le prav teško popraviti.“

Dopisi.

V Gorici 28. februarija. — Naj se lotimo poročati o letošnjem pustu ali o vremenu, nič ugodnega ne moremo povedati. Razloček je pa vendar velik med njima: pust je bil letos suh, strašansko suh, vreme pa je uže dolgo neprenehoma mokro, strašansko mokro. Posebno zadnji pustni dnevi, v katerih vskipluje navadno norost do vrhunca, bili so tako pusti, da se nismo onemah doživeli v prijazni Gorici; tu pa tam nekoliko razbrzdane zašemljene in nezašemljene surovosti, tu pa tam nekoliko razsajajočih pijancev, malo krvavega tepeža o belih dnevih na Travniku — to je letošnji goriški „carovale“ od zvonaj; od znotraj pa v zaprtih prostorih je bilo vendar malce živahnije, plesalo se je še precej po vseh društvenih in gostilničnih dvoranah — dasi ne povsod z enakim uspehom (!). V mestnem gledišči pa je bila ena sama plesna zabava v celem pustu in sicer navadna „cavalechina“ na pustni terek, katera je štela nekda okoli 200 deležnikov manj od lanske. „Desunt vires“ bi rekel Latinec, ni penzev, pravimo mi. Venice mej vsemi pustnimi veseljaki so vsakakor zaslužili naši čitalničarji, ker so neprimerno več rajali, nego vsi drugi. Zato se pa v 40 danskem postu pošteno odpočijejo; vsaj do zdaj še nič ne vemo, da bi se kedo kaj ganil za kako besedo. — Toda o pustu poroča danes uže drug goriški dopisnik; govorimo rajše o resnejših stvareh.

Kreditna operacija, po kateri sprejme goriško mesto posojilo do 500.000 gl. na obligacije po 1000 in po 100 gl. proti 60% obrestim, je zdaj uže sklenjena stvar in tudi deželni odbor je dal v to svoje privoljenje. S tem posojilom, katero bo po razdolžitvenem načrtu v 45 letih poravnano, poplača mesto vse svoje dolgoce, v katere je zabrelo, deloma ker je hotelo na vrat na nos postati klimatičen zdravstven kraj, deloma vsled slabega gospodarstva. O tem je tukajšnji ital. dnevnik „L'Isouzo“, sicer iskreni zagovornik sedanjih magistratovcev, v svoji številki od 2. januarja t. l. s toliko silo in strastjo v zvon udaril, da je celemu mestu po ušesih zazvenelo. A zdi se, da je pri isti priliki tudi zvon počil, kajti potem je bilo zopet vse tiho; „L'Isouzo“ ni razodel, kakor je obljubil, kako se za mestnimi kulisami gospodari, tudi ni črnil ni bele ni črne več o municipalnem „faktotumu“, kateremu je bil začel tako energično krinko raz obraza trgati, da so kar strmeli sinovi „irredente“ in da smo strmeli tudi mi, katerim je bil prizor čisto nov in nepričakovan, — ampak molči o vsem tem, kakor bi mu bil kedo usta zamazal — in poroča z navadno preuljudno pohlevnostjo o magistratuih zadevah, kakor kdor mora pokoren biti migljajem svojih gospodarjev. Pa vedite, da je neodvisen in liberalen list — kateremu sta značajnost in svoboda nad vse! —

Na pepelnico sredo je zboroval mestni zastop ter je soglasno odobril pogoje, s katerimi je deželni odbor dovolil posojilo; dalje je izvolil, ali prav za prav potrdil uže izvoljen odbor, kateri bo nadzoroval posojilo in rezervni fond, koji se ima ustanoviti iz denara, ostalega po poplačanih vseh dolgovih. V ta odbor so izvoljeni mestni svetovalci dr. Dellabona, dr. Maurovich, Mighetti in meščana M. Cusmin in S. Jona. — Tudi je sprejel mestni zbor pogoje tržaške podružnice kreditnega zavoda, po katerih hoče ta posredovati posojilo ter predplačati znesek 500.000 gl. — Župan je pooblaščen, da plača vse stroške, katere bo posojilo prizadelo, provizijo, obresti in naročeno mu je, da izprosi od vlade oproščenje taksov in ko-

lekov, ki bi se za posojilo zahtevali — kakor je bilo tudi dunajsko mesto takih dajil oproščeno, ko si je leta 1867 na enak način izposodilo 25 milijonov goldinarjev. — Ravnatelj tržaške podružnice „kreditnega zavoda Oskaria Gentiluomo je mestni zbor počastil z častnim meščanstvom, ker je nekda prav uspešno v to pripomogel, da se je posrečilo tako ugodno posojilo.

Res je videti, da sloni posojilo na solidni podlagi in da vtegne mestu v prospeh biti, ako se vvede za naprej razumno, štedljivo gospodarstvo. Za to je meščanom skrbeti pri prihodnjih volitvah. Saj so jih morale dosedanje skušnje zadostno izmorditi.

Iz Gorice, 26. febr. (Izv. dop.) (Pustna zmes.) Nij res, da so čitalnice na Goriškem zaspane, kajti, človek je v resnici v zadregi, ko mu poštar prinese po tri, štiri vabila in v vsakem je na dnevnem redu: „beseda s plesom!“ Se ve, da za to živahnost naših čitalnic se je le — pustu zahvaliti. „Oj ti predpust, ti čas nesrečni!“ bode marsikdo z menoj — starim veseljakom — vred vsiklikol sedaj v dolgočasnem postu pa z izpraznjenim žepom.

Kar se tiče plesov, zasluži vsakakor naša čitalnica venec; tu smo sliherno soboto pete, ne, podplate brusili; celo zadnji pustni pondeljek so nam mali ples privrgli. No, plesi so bili lepi — kakor navadno vsi v okolici; sperli smo se bili „en parkrat“ zaradi uže običajnega „gemüthlich“ v naši čitalnici, a na posled bili smo — kakor v šoli (?); samo pri zadnjem plesu ni bilo menda našim gospicam nič prav po godu, ker je bilo preveč povabljenih; za to pa so se gospodje pošteno trudili, da je vsak, kolikor je le bilo mogoče, po dve ali tudi po tri zadovolil. Da je katera vmes tudi dalje časa počivala, kaj za to? se vsaj ni pregrela. Čitalničnemu odboru bi pa svetoval, naj bi bil nekoliko varčnejši s povabili, ali pa naj bi vsaj za to skrbel, da se bo s številom plesalk vjemalo ono plesalcev. Stara čitalnična garda pa je bila letos jako slabo zastopana. Prav tako, ona čaka da bode čitalnica sedaj v postu tudi kaj napravila, to je lepe besede, katerih tudi mi na pol gardisti želimo!

Toraj kmalu bomo pri kraju! Naših gorá sneg se bode tajel, žabe bodo začele regljati, cverčki po travnikih se bodo oglašili in „Italije irredente“ sinovi, pod vodstvom slavnega „čuka“ iz kraških skal in bodo „marširali“ po starodavnem „Travniku“ ter proklicali našo Gorico, Trst in Istro, kot rešeno italijansko zemljo. Tako baje se glasi zadnja čenčarija izdajskih plakatoev, katere so zatrosili v Trstu živeči podjarmljeni (?) sinovi v cokljah blažene „Italije irredente!“ Dan tega dogodjaja vam dragi bralci uže poročim o svetem — nikoli.

Mi ne poznamo ne Sima niti Thuma v Gorici in ta človečeta sta tako prederzna, poročati iz Gorice v staro „Presse“ nezasišane perfidnosti o Primorskem učiteljstvu, katero je bilo in bode ponos nam ter izgled kranjskim učiteljskim mamelukom, udom zloglasnega „zweigvereina“. Pač pa poznamo onega maloslavnega Vodopivca, kateri je nekda na Goriškem po raznih duhovnjah tako škandalozno ongalil, da je bil slednjič primoran pete odnesti k našim sosedom na Kranjsko, kder mojim rojakom na Ubelskem v zahvalo za kruh, katerega mu dajejo, najsvetejše narodne pravice nesramno tepta.

Japonci so pošteni ljudje in bolj pravični našemu jeziku nego Thumi, Simi in Vodopivci, glavni stebri postojnskega „zweigvereina“, kajti, ko so pred 14 dnevi svoje nedosegljive telovadne znanosti v goriškem gledališču razkazovali, naznanjali so vsako točko, da niso žalili ne Slovencev, ne Italijanov, ne Nemcev v — japonskem jeziku. Vse jih je z odprtimi usti poslušalo, a razumel nij nobeden — nič. Le tako ministerstvo bi zamoglo vstreci vsem narodnostim v Avstriji in celo ljubljanski glavni nemčurji a la Dežman, Sima, Thuma itd. bi morali pokoriti se za svoje renegatske pregrehe.

Veste zakaj se tako bojijo furlanski posestniki (possidenti ali „begi“) izseljevanja svojih kolonov v

Ameriko? Slovenskega kmeta se bojé več nego vseh kug tega svetá, a do njega se bodo morali obrniti za obdelovanje zemljišč, ako bode furlanska raja tako močno emigrovala v Ameriko, kakor se sedaj pripravlja.

Navadni goriški korso je letošnji pustni terek izostal vsled slabega vremena, so ga pa nadomeščavale ostudno-umazane furlanske šeme tako, da si človek ne bi kaj enako grdega niti v najhujše zanemarjenem turškem selu ne mislil. Tujci, katerim je dano živeti v naši „Nizzi“, gotovo ne bodo imeli Gorico „à la Isonzo“ za „città gentile“, pač pa za....

Pretepev v glavnih mestnih ulicah nij manjkalo in policija? ne vem kje je bila. In ti mestni pobalini se še upajo našega poštenega kmeta, kateri njih in njihove lahonske kolovode „Italije irredente“ živi, z „moštro di sclaf“ zmirjati. Ali se bomo kedaj Slovenci rešili teh ljudi ter jim nehali dajati kruha za kamenje?

Pa še eno imam z ljubeznjivim „Isonzom“, kateri vsako neumno priliko porabi, da psuje narod, iz katerega je izšel zraven kraškega Čuka in gergarskih lahonov. Poročal je te dni namreč, da je bilo v „ginnastiki“ zelo prijetno, — ko so morale „nel casino slavo“ pri velikem plesu (v čitalnici) gospodične sedeti ker bilo jih je več nego gospodov. Brate „Isonzo“ vedi, da je v čitalnici plesalo kadriljo 40 parov — za majhno dvorano še preveč — in ko bi hotel odbor povabiti vse one tvoje „škertce“, ki so za vstop klečaplazili, ne bi niti čitalnična čuvajka sedela. A mi jne maramo za vas gospoda laška ter „Isonzo“ z vsemi njegovimi pajdaši prav nič ne zavidamo „la simpatica ginnastica“, kjer „Get pa contrada fažuli“ nadvladujeta. Pri nas so bile letošnje pustne zabave iz mej vseh društev najlepše, to, goriški „Moniteur“, si lahko za letos za uha zapišeš, kajti ne hvalimo se mi, nego priznali so to ljudje vaše stranke.

Pred 14 dnevi je šlo italijansko dramatično društvo na boben; zaradi dolgov je bilo na „licitandi“ vse imenja prodano; „bandiro“ pa jim je, kakor se po mestu ve, plinarna konfiscirala za požgani gas (plin). Glej „Moniteur“, ter pometaj pred svojim umazaniam pragom, pa pusti nas lepo pri miru, vsaj smo ti že itak povedali, da za te in za vse tvoje „figli irredenti“ prokleta malo porajtamo. Servus! T.

Iz Tolmina 26. febr. (Izv. dop.) Naša narodna čitalnica, katera je posebno za časa nepozabljivega Lavriča po vsej Sloveniji slovela kot pravo narodno ognjišče in si je tudi pozneje še dolgo časa ohranila svoj dober glas, — hira, da ne rečem umira. Vsaka Soča poroča radovednemu občinstvu o zanimivih narodnih veselicah, ki jih tu pa tam zlasti pa v večjih krajih na Goriškem napravljajo čitalnice in bralna društva, iz Tolmina nema kaj poročati. Zakaj to? Saj smo vendar Tolminci vneti za narodno stvar in znani veseljaki; tudi čilih moči nam ne manjka bodi za petje, bodi za deklamacije ali glediščne igre. Vse to smo o svojem času večkrat in sijajno dokazali. Mari smo se prerodili ali preživeli? Ne, nismo se. A da je pri nas vse mrtvo in da se je čitalnica spremenila malo da ne v uradniški kazino, tega je kriva nesloga — nesloga mej teržani in uradniki. Zadnji so namreč turkofili, ko je bila nastala rusko-turška vojaka, i kdor se spominja Slavčevega koncerta v Tolminu, spomni se gotovo tudi, kako se je že takrat od one strani onjavilo, da rabim naj splošnejši izraz, in kako se je od tiste dobe mesebojno merjenje gojilo in širilo in tudi v čitalnične prostore zaneslo. Tako se je zgodilo, da so se pri izboru časnikov postavili Turki na eno stran, pa Rusi (po simpatijah) na drugo. Iz tega je nastalo, da smo se gledali kot pes in mačka in da se ni skoro noben teržan vdeležil čitalničnih veselí, katerih prav za prav še bilo ni, razun dveh suhih plesov; o besedah ali drugih zabavah v prosepah narodnega napredka še misliti ne.

V letošnjem pustu pa se je začel led tajati. Teržani smo napravili plesno veselico in povabili tudi g. uradnike. V naše začudenje prišli so vsi in veselica se je vršila v tako lepi harmoniji, da je bilo pravo veselje. Gg. uradniki so bili tako zadovoljni te veselice, da so koj isti večer sklenili, da napravijo tudi oni ples ter nam odvernejo uljudnost; 22. t. m. je bil ta ples v dvorani g. glavarja. Vabljeni smo bili tudi teržani in kar je veljavnih družin v okraji; deležnikov smo šteli okoli sto oseb. Kdor je poznal poprejšnje razmere v našem kraju, čuditi se je moral splošni vzajemni prijaznosti in radosti. Gospodje se se vrteli večinoma le z našimi teržankami in sploh so se vedli z nami tako prijazno, da se je videlo, kako jih to zedinjene veseli. Gospod glavar sam je bil vsled tega tako dobre volje, da je sinoči na lastne stroške napravil drug veliki ples, h kateremu je tudi nas teržane povabil. Pri odhodu nam je rekel, da zdaj vidi, da je le v edinosti pričakovati kaj zabave i veselja in da je društvo brez teržanov preslabo ter ne more razvijati nikake živahnosti.

Dobro! Mi teržani smo si zapomnili te besede, spoznavamo in poterjujemo brez najmanjšega prideržka njih resničnat in kolikor smo od svoje strani pripravljene pospeševati tako lepo edinost, tako pričakujemo tudi od gg. uradnikov z.g. glavarjem na čelu, da bodo vse storili v prosepah boljših socialnih razmer,

Seveda morajo v ta namen pomisliti, da smo teržani Slovenci, da gojimo toraj slevanske simpatije in da želimo našo čitalnico tako ohraniti, ali boljše, jo zopet tako narediti, kakoršno nam je zapustil rajski Lavrič, t. j. društvo, v katerem veje čist naroden duh in kejeja glavni namen je po primernih zabavah buditi, gojiti in razvijati narodno omiko. Pri tem pa ne bomo nikdar nesterpljivi, kakor nismo nikdar bili, ampak bomo tudi gg. uradnikom radovoljno privoščili, kar si vtegnejo posebnega želeti. Edinost naj bo vsakakor naša skupna parola, pa bo lepše, mirnejše in veselejše v Tolminu za vas in za nas.

Teržan.

Iz sežanskega okraja dné 24. febr. (Izv. dop.)
(Naše čitanke — šolska sporočila.)

Znano je vsakemu slovenskemu učitelju, da naše čitanke za ljudske šole povsem ne zadostujejo. Zadnje čase nas je g. Miklošič, c. kr. učitelj na mariborski vadbni osrečil z novim „Abecednikom“. — Ta Abecednik je, po sodbi strokovnjakov, prav dober, a žal, — da je nekoliko predrag. — S tem „Abecednikom“ se je naša šolska literatura za eno delo pomnožila. Nujno potrebujemo pak tudi novih slovenskih beril. Kakor čujem, bodo tudi ta berila kmalu beli dan zagledala in slovenskemu učitelju bode s tem dosta pomagano. Želimo pak, da bi oni „komité“, ki ima baje nalogo reševati bodoča berila milejše sodil dotične čitanke, inace nam splavajo zopet nova berila — po vodi. — Uže leta 1877 je znani pedagog dr. Dittes v državnem zboru govoril o učnih sredstvih, čitankah i.t.d. Povdarjal je in klical 17. član ustave: „Znanost in nje nauk je sloboden“ v spomin. Zakaj je dr. Dittes to citiral — nočem omeniti; skolknikom je to znano. Dotični odbor, ki ima tedaj z ojštrim očesom nadzorovati — reševati — nova berila — naj bode tedaj — pozoren na dr. Dittesove besede. — To naj bi bilo tudi merodajnim krogom vodilo. Kar zadeva dr. Močnikovih računíc, smelo — mora jih za izvrstne klasifikovati; le „drobci“ naj bi bili jasnejše tiskani. —

Vsled §. 66. postavbe od 20. avg. 1870 razpošilja učitelji starišem ali rediteljem po — štirikrat mej vsakim šolskim letom pismeno poročilo, kako se njihov otroci učé in v navno vedejo; taka spričala se imenujejo „šolska poročila“. Prejšnje čase se to nij godilo. Pridnejši otroci so se konec šolskega leta odlikovali z darili, kar je bilo drugim v spodbudo (?) k bodočemu verlemu napredovanju. Dandanes ni to več usus. Šolska postava tega ne terja, ker najnovejši pedagogi: Kehr, Ohler, Dittes, Diesterweg, Wanjura, Wurst in drugi se s tem ne vjeuajo. Zdaj imamo tiskana spričala, ki se zovejo „šolska poročila“. Taka „poročila“ smo dobivali mi po dovršenem 4. razredu ljudske šole in po dvakrat v letu na srednjih šolah, to se še dandanes v poslednjih godi. Nerazumljivo je pak, zakaj se dadó ta „poročila“ na ljudski šolah štirikrat v letu, kar priuzročuje vestnemu učitelju dosta truda in zamude zlatega časa. — Meni se zdi, da bi bilo boljše, da bi se to le dvakrat v letu godilo; Na večrazrednicah pa naj se koncem šolskega leta tiskano „poročilo“ (program) izda, kakor se to dandanes godi na srednjih šolah. Ta „poročila“ naj bi imela na čelu dober spis, ki bi bil spisan za mladino ali za starše, ali za priprosti narod sploh. Sledile bi potem šolske novice v dotični šoli, o učitelstvu i.t.d. Konec bi obsegal „razredbo šolske mladine.“ To bi zanimalo otroke in starše. Kdo iz mej nas se ne spominja na — tempi passati? Otroci vidi svoje tiskano ime; šteje si v čast, da je „eden mej prvimi“; ta, ki je mej slabimi, se sramuje, ker je tiskan mej „slabimi“. To zvedó drugi njegovi prijatelji, znanci, zlahta in to je za slabega učenca dobra — morala. —

Za taka „poročila“ bi se potrebovalo le malo denara. — Mala svota bi se nabrala; nekaj bi krajui šolski sveti žrtovali. — Šolski prijatelji bi v ta namen brez dvombe toliko novcev pridobili. —

Nis Vodoran.

Iz Trsta, 27. febr. (Izv. dop.) Korso zadnje 3 pustne dneve je zabranilo slabo vreme; edino v ponedeljek se je vozilo nekoliko kočij; pač pa so bila gledišča vsa polna in natlačena. V nedeljo zvečer je izstopilo morje in je poplaval velik trg, ribji trg in celo obrežje. Tisti večer je bil velik ples pri namestniku, 300 kočij čakalo je vhoda v državno palačo, a predno niso napravili provizoričnega mosta v veži palače, nij mogel nihče stopiti na stopnice, torej je to izkrcavanje elegantnih dam trajalo par ur, kar je prouzročilo obilo sitnosti, pa še več smeha. V „Caffè dei Specchi“ prišel je nek gospod v čolnu in takih prizorov bilo je vse polno. Gospoda, katero je morje zasačilo v kavernah, morala se je rešiti na mize, okna itd. Prav tako se je godilo na pustni terek. — Cesto proti Miramaru je popolnoma odneslo morje, tako da bode treba več mescev, predno se ta lepa cesta zopet dene v dober stan.

24. in 25. t. m. bili so tukaj tudi nekateri manjši potresi, tako da smemo reči, da nam nij bilo treba delati dosti pustnih burk, te je uganjala narava sama. Fiakerji in „konfeti“ fabrikantje pa vendar po pravici delajo prav kisle obraze.

Te dni so zopet pokale petarde in sicer 24. in

26. pri Kalistrovi hiši in še drugod. „Comitato d'azione“ prepoveduje namreč našim krasoticam, da ne smejo več hoditi ob nedeljah k muziki na veliki trg in da se tudi ne smejo udeležiti nobene veselice v znamenje žalosti, dokler ne pride Trst pod „Italijo“. A tukaj ne najde „Comitato“ ubogljivih ovčic, akopram žuga še celo s petardami z dinamitom napolnjenimi. Zasačili so one dni nekatere petardiste, mej temi tudi urednika „Indipendente“, v zapor je dejanih kakih 6 oseb, po katerih vtegne priti policija do važnih razkritij.

Iz Ljubljane 24. febr. (Izv. dop.) (Priprave za petindvajsetletnico cesarjeve poroke. — Kostí, pomije, poberki in ostanki leta 1878. — O postnem pustu ali o pustem postu. — Konec Heinrichove komedije. — Maskerada v čitalnici.) Slovesno bode praznovala bela Ljubljana — tako je sklenil i odločil njen mestni zbor i odbor v seji 21. febr. — petindvajsetletnico cesarjeve poroke dne 24. aprila, avstrijski praznik: topovi raz grada bodo bližje i dalje okolici ljubljanskej oznanjali se svojim razlegajočim se gromom slavni dan; z godbo bodo obhodili mesto, da bodo trobente, piščali i boben označili važnost i znamenitost prihodnjega dne; v gledališči se bode v ta spomin predstavljalo pri slovesnej razsvetlavi, dohodek predstave se porabi za dobrodelne namene; mestni zbor in corpore — izvzeti poslanci v Beči — se udeležé službe božje v stolnej cerkvi; v ta spomin se vstanovi mestni stipendij za 100 fl. ki se podeli jedno leto pa ta dan novoporočenej siromašnej nevesti ljubljanskej, a vsako drugo leto se podeli ta znesek v štirih razdelkih po 25 fl. štirim ubogim rokodelskim učencem; isti dan se bode darovalo tudi 200 fl. mestnim ubogim, da bodo tudi oni vedeli, kedaj je praznik vladarjev. Posebna deputacija ljubljanskega mestnega odbora se županom na čelu izroči isti dan cesarju čestitalno adresu.

Naj Vam ob kratkem poročam o množitvi prebivalstva ljubljanskega vlaškega leta: Poročenih je bilo prošlega leta 157 parov; vkljub temu, da je to število mnogo manje od leta 1877, vendar je ljudij vedno več i več: rodilo se jih je 554 zakonskih otrok živih i sicer: 283 dečkov i 271 deklic; nezakonskih se je rodilo živih 209 i sicer 98 dečkov i 111 deklic; mrtvorojenih obojega spola skupaj 29 otrok; skupaj rojenih živih 762 otrok. — Umerlo je 962 ljudij; od teh 55 vsled epidemičnih, 885 vsled navadnih bolezni; ubiti so bili trije, obesili so se 4, zavalil si je jeden, i jeden je skočil v vodo, a ne samo skočil, i utonil. Najstarejši mej umerlimi dosegel je 92 leto. —

Smert starega norca Pusta ali njegove Visokosti Kurenta i Njene Debelosti Donde je uže na pragu, zatoraj čitamo po cerkvenih in posvetnih novinah pravi la za post i zderževanje mesnih jedil. Tega Vam nij potreba praviti, da sedaj začne sveti čas, da moramo svoje jedi zabeliti mesto se svinjsko maščobo — z maslom. Letos ne bodo se vernili več k nam „debeli četertki“ i „debele nedelje“, pri Vas v Gorici mislim „jojbe grasse e domenie grasse“. Fanclev (krapov, fritulis) in družega pustnega (mastnega) čvrtja ne bode tako kmalo zopet v goltanci, da bi nas sé svojim prijetnim duhom i mikavnim okusom vabilo i žgečkalo. Slišim, da ste se v Gorici v Vašej čitalnici vsak teden po enkrat in tudi po večkrat sukali in nič nego sukali. Mari ne spregledate v svetem postu, da ima čitalnica tudi blažjo, resnejo nalogo. Lani smo tako malo čitali o Vaših besedah — mari bomo letos kaj več? Ka-li?

Kesno, a „meglio tardi che mai“ i po hervatski „bolje ista nego ništa“ oglasim se tudi jaz, da bi spregovoril nekoliko o našem kranjskem Cidu prof. Heinr. chu; ali če pomislim nekoliko, obžalujem, da se je zbog take politične malenkosti uže toliko popirja pomazalo i napisalo i natiskalo, kakor v „Sl. Narodu“ „Novicah“, „Slovenci“, „Ljublj. buteljnu“, v „Pressi“ itd., smeh me sili — a pest si moram deržati pred ustmi — ako se spominjam onega Cida Kranjskega junaka H., koj je pred toliko leti jahal svojega švedrastega i krevljevega pesniškega Babeiko, i se svojo Tizono (peresom) risal i pisal svoje globoke i visoke misli, koji je pred kratkim o svojej Ximeni toliko pisal, da se mora človek nevedoma samega sebe uprašati: kako izasluži žena tako čast? — Pustimo mu veselje i ne kratimo mu zadovoljnosti i samosvesti! Pred seboj imam izrek Jean Paul-a iz njegovih: norih let (flegeljahre), tu mi leži verz Lessingov, koji bi mu se jako pristojal, tudi neka katica iz Kinkel-na sili se mi na dan, ali — čeravno nijso citati politični — bojim se velemožne roke Vašega derž. pravdnika, koji bi morebiti zapečatil mene i Vas, t. j. moj dopis i Vaš list. Mir besedij! —

Čuje se, da se delajo velikanske priprave za jutri večer t. j. pustni vtorek za „Maskerado“ Sokolovo v tukajšnej čitalnici. Maskerada je obče znana v vseh krogih i slavna postala; udeležujejo se je ne samo narodnjaki, ampak tudi naši najbolj zagrizeni nasprotniki i uljudne, precartane protivnice, da se zajedno zabavajo se Slovenci v slovenskem svetišču, da z našimi devojkami prineso svoj mali ali velik dar modrici Terpsichori v našem hramu. Dobro zabavo!

S. D.

Politični pregled.

Z DUNAJA. Zoper grofa Andrassy-ja se še vedno hudo upira ustavoverna opozicija, katera si je iz zmesi levičarjev, starih in mladih naprednjakov izvolila odbor 13 udov, kojemu je na čelu dr. Herbst. Dne 22. t. m. je imela združena opozicija veliko posvetovanje, katerega se je deležilo 108 poslancev. Ti so zložili v resolucijo svoje misli in želje glede oskrbovanja Bosne in Hercegovine — ter jo izročili predsedujočemu ministru Stremayer-ju. Glavna njih zahteva je ta, da založite vse stroške za administracijo oskrbovani deželi sami in da se avstrijska politika ogiba vsake nadaljne državno-pravne zapletke na balkanskem poluotoku. — Poslanca dr. Herbst in dr. Giskra sta položila svoja mandata kot uda avstrijske delegacije. Zakaj nista tega že davno storila? Koliko besedovanja in nepotrebnih zapletk bi bila prihranila v veliko javno korist! Namesto Herbst je izvoljen baron Riese Stallburg, namesto Giskre pa poslanec Promber. — Poslanska zbornica je dne 25. t. m. po večdnevni debati sprejela novo postavo (novelo) zaradi zemljiške vcenitve. Namen tej postavi je, da se ravna posebno zaradi reševanja ugovorov proti vcenitvi kolikor mogoče skrajša. Gališki poslanci so se proti tej postavi hudo upirali in so celo zahtevali od ministra de Pretisa naj dotični predlog nazaj vzame, pa niso nič opravili. — Vlada je predložila poslanski zbornici načrt postave, kateri dovoljuje družbi za izmočiranje tržiške rovani (Agro Monfalcone) posojilo v znesku 140.000 gl., ki se izplača v odplačilih po 36.000, 31.000, 28.000, 24.000, 21.000 gold. — s pogojem, da bo odrajtaval družba po enajstih letih od kedar bo delo dovršeno, dokler se poplača ves dolg — 4 odstotne letne obresti v državne blagajnice. — Demokratični poslanec dr. Kronawetter je podal poslanski zbornici peticijo, katero je podpisalo nič manj nego 35.131 rokodelcev in delavcev, v namen, da se vvede v Avstriji občno glasovanje (suffrage universale). — Polkovnik Thömel je imenovan za ministerskega rezidenta pri črnogorski vladi.

IZ BOLGARIJE. — O bolgarski narodni skupščini poročamo danes obširneje v prvem članku. Tu naj dodamo samo novejši vesti: Skupščina izvoli najprej svojega predsednika in druge uradnike, potem bo Dondukov-Korzakov poročal o tem, kaj se je pod njegovo upravo izvršilo. Predsednik vtegne biti ali Zaukov ali bolgarski eksarh. V skupščini se snujeta dve stranki: edna, zmerne se hoče vdati sklepom berlinskega kongresa, druga napredna pa zahteva združenje vzhodne Rumelije z Bolgarijo ali narodno celokupnost. Prvi stranki je na čelu Balabanov, drugo pa vodi Zaukov. Vplivanju Dondukova, Drinova in francoskega komisarja se je posrečilo, izkleniti poslance iz Rumelije iz skupščine. Predskupščina je sklenila, da imajo to vprašanje evropske velevlasti razsoditi. — Organichen statut, podpisan od ruskega carja, dovoljuje Bolgarom pravo svobodnega zbiranja in tiskovno svobodo, zapoveduje občno šolsko dolžnost, vreja postopanje pri volitvah poslancev v skupščino. Vsi Bolgari so vojaki. Vera ni zadržek pri podeljevanju državnih služeb. — Govori se, da bi se Angleška ne ustavljala več združenju Bolgarov in da se sploh angleška politika dobrija Rusiji. Nesrečni uspehi angleškega orožja v Afriki in Aziji so menda nekoliko potlačili kramarsko ošabnost, katera je povsod intrige spletala, naj je šlo tudi za vresničenje najlepše in najpravičnejše ideje, — da si je le kaj pribarantala.

IZ PETERBURGA. Lord Loftus, kateri se je nekako napeto vedel proti knezu Gorčakovu in celo proti caru samemu, poklican je iz Peterburga nazaj, namesto njega je imenovan za angleškega poslanika na ruskem dvoru lord Dufferin, o katerem se sploh sodi, da je pooblaščen sprijazniti svojo in rusko vlado med seboj in dogovoriti se zaradi mej v Aziji, katerih ne bo smela ni Rusija prestopiti ni Anglija. Nasprotno

pa vtegne Angleška privoliti v združenje cele Bolgarije. — O kugi so v obče prav pomirljiva poročila. General Loris Melikov je 24. t. m. poročal iz Carizina, da ni zadnje dni na kugi nihče ni zbolel ni umrl.

ČRNOGORSKI knez hoče svojo rezidencijo preložiti iz Cetinja v Danilov grad. V kratkem začnejo tam zidati vladno poslopje, kneževu palačo in poslopje za vseučilišče. Danilov grad leži blizu novo pridobljenega Spuža, pa vendar še v stari Črnogori.

IZ CARIGRADA se poroča, da bode angleški poslanik Layard domov poklican; zdaj ko se Anglija bliža Rusiji, ni več Turkom preprijazni mož na svojem mestu.

V BERLINU je umrl feldmaršal Roon, za Prusijo jako zaslužen mož. Za časa zadnje prusko-francoske vojske je bil vojni minister.

Domače stvari.

Emigracija. Slavno c. kr. okrajno glavarstvo v Gorici nam je zopet naznanilo nekatere osebe in družine, katere se nameravajo preseliti v Ameriko. Te so: Mozetič Jožef od Ivana iz Bilj hiš. št. 60 (sam), Tomšič Miha r. Mihe iz Sovodenj hiš. št. 94 (sam), Devetak Jožef r. Andreja iz Sovodenj hiš. št. 31 z družino, Mervič Jožef iz Mirna hiš. št. 181, Cijan Andrej od Ivana z dol. Cerovega hiš. št. 25, Grauner Andrej s Pevme hiš. št. 81, vsi trije z družinami.

Zakesnila se je današnja številka „Soče“ za en dan, ker so naši stavelci pustni torek in pepelnitno sredo popoldne praznovali.

Politična pravda. Dne 27. febr. je bil pri tukajšnji c. k. okrožni sodnji po tajni obravnavi obsojen Peter Bressan r. Ivana iz Ogleja, 25 letni krojač in v zadnjem času strežaj v neki tržniški kavarni, zaradi javnega posilstva v zmislu §§. 99 in 100 kaz. zak., ker je na večer 1. decembra 1873 o priliki 25 letnice cesarjevega nastopa na ces. prestol, položil na stopnice Stabile-jeve hiše v Gorici petardo, katera je počila ter razbila nekatera okna in dva kipa. Zatoženec je obsojen na tri leta trde, poostrene ječe.

Iz Gorice se nam piše: V nedeljo 16. febr. bila je nenavadna cerkvena slovesnost v Čepovanu. Bilo je namreč blagoslovljenje novih cerkvenih zastav. Čast in hvala gre zlasti v. č. g. vikarju, ki je s tem ljudstvu zelo vstregel; veselje in zadovoljnost se je brala na obrazih vseh pričujočih. Naredila je štiri podobe za ta bandera g. bar. M. Spaun prav lično in po ceni, za kar se ji po vsej pravici izreče najtoplejša hvala, kakor tudi v. č. g. Fr. Vidicu, mestnemu kaplanu fare sv. Ignacija, ki je napravo posredoval in delo vodil. —

Popoldne je pa bil občni zbor kat. politične čitalnice. Najprej se je po nagovoru v. č. g. vikarja vršila volitev odbora; na to je sledila domača zabava, jako zanimiva, akoravno brez plesalnih stroškov. Skušilo se je, ali je mogoče ljudstvo zabavati brez plesa, in posrečila se je poskušnja. Zabava je obstala iz petja, deklamacije in tombole. Domači vrli pevci so prav dobro začeli z „Čepovanjsko“, ki jo je nalašč za to zložil cenjeni g. A. Hribar, učitelj v Gorici in pevovodja „Slavca“, za kar mu gre vsa čast in hvala. Vsem je zelo dopadla in slehernega navdušila. Ravno tako so se tudi vse druge pesmi dopadle. Da so se pa mladi gorski pevci in pevkinje tako dobro držali in obnesli, zasluži častno pripoznanje ondodni g. učitelj I. Srebernič, ki jih je v kratkem tako dobro izobražil, da so v resnici ponos vsej občini. Tudi zjutraj pri slovesni peti sv. maši in pri litanijah so peli in sicer „pravilno cerkveno“, spodbudno in točno. Iz tega se razvidi, da se more tudi na kmetih dobro in cerkveno peti, kar se pa še v mestih ne godi. Sklep popoldanske veselice je bila tombola, za katero so bili odločeni primerni dobutki.

Vrli Čepovanjci držite se dobro, napredujte tako, kakor ste začeli in ne bodete zadnji v Gorah!

Zasačeni tatovi. Pred berbo (trgovijo) lanskega leta ukradeno je bilo Tomažu iz Jožefa Stoku iz Dutovelj in dvema Skopeljcema s polja više od kvintala grozdja, ktero so vrli Dutovci v kratkem v raznih skrivališčih večinoma najšli in tatovom na sled prišli. Zastran tega hudodelstva imeli so se zagovarjati pred ces. kr. tržniškim deželnim sodiščem Jožef Tavčar Drečev in soprožnika Matija in Terezija Starec, vsi trije iz Dutovelj. Prvi je bil spoznan, da je kriv hudodelstva tatvine in obsojen na šest mesecev težke ječe. Terezija Starec spoznana kriva udeleštva tatvine dobila je dva meseca ječe, Matija Starec je pa bil spoznan kriv samo udeleštva prestopka tatvine ter je dobil osem dni zapore. Pravi Tako naj bi se dogodilo vsem dolgoprstnikom.

Pustno natecanje v Sežani. Na pustno nedeljo napovedan je bil v stolici kraškega globusa velik korso od Starega grada do Skaramangovega raja. Namenili so bili naši Sežanci vkupiti v ta namen dvajset in štiri kvintale bobkov (konfetov), toraj dva kvintala više nego Ajdovci. Ker je pa bog Vserog poslal baš isto nedeljo v Sežano z bliskanjem in gromenjem nad tri sto sodov sodre, nej bilo treba bobkov vkupavati in naši Sežanci so shranili denar, s katerim so imeli konfete vkupiti, za sirk (turšico).

Župan kamenovan. V nekaterih kraških vaseh nahajajo se še vedno tako surovi mladenci, ki delajo v resnici sramoto slovenskemu imenu. Na debelo nedeljo, ko je bila v Zgoniku narodna veselica v tamkajšnji čitalnici napovedana, hoteli so fantje v Saleči brez dovoljenja plesati. Zgoniški župan Ivan Milič Bizer, da ustavi to nepostavnost, napotil se je v Salež in je tam tujemu godcu gosli sam odvezel. Ko se je z gosli v Zgonik vračal, začeli so razdraženi saleški mladi srboritniki za njim kamenje lučati, in sicer tako razjareno, da ima župan le sreči pripisati, da je pete zdravo odnesel.

Nova rastlina za krmo. Symphytum, katerega vse živali radi jedo, je na pomlad naj godnejša krma in se lahko 5krat žanje, raste izvrstno in se pridela od orala 3 krat več kot detelje. Na vrtu koperskega učiteljskega so se 2 leti poskušali delati in kdor je željan ga kupiti, naj se hitro oglasi. Naj manjša množina stane 20 kr.

Koper 24. febr. 1879.

Kristan.

Obravnave pred porotniki se začnejo v Gorici zopet 4. marcija. Napovedane so sledeče obravnave: Dne 4. marcija proti Henrikju Jurettig-u, urledniku lista „L' Isonzo“ zaradi razžaljenja časti po tiskopisih. Privatni zatožnik je dr. Vinc. — Dne 5. marcija proti Jožefu Baudaš-u od Jožefa iz Leppe zaradi tatvine. — Dne 6. marcija proti Marku Zanutlin-u r. Valentina, vulgo Markolin, iz Bornjana zaradi goljufije. — Dne 7. marcija proti Petru Šiligoju r. Antona, bivšega občinskega čuvaja v Korralnu, zaradi uboja. — Dne 8. marcija proti Jožefu Licenu od Ivana iz Rifenberga zaradi ropa.

Razne vesti.

Amerikanskega sodca sodba. Uboga žena necega makinista, katerega je bil železnični vlak do smrti povozil, dobila je razsodbo, po kateri je imelo jej železnice društvo plačati kot odškodnino z obrestmi vred pet tisoč dolarjev. Isti sodec je pa bil prisodil malo časa pred to razsodbo necemu moškemu, kteremu je bila od istega železničnega vlaka ena noga povozena petnajst tisoč dolarjev odškodnine. Kako bi mogla biti udova z omejeno razsodbo zadovoljna? „A zakaj?“ — godrnjala in ropotala je žena misleča se žaljeno v svojih pravicah, — „zakaj se ima prisoditi za eno samo nogo petnajst tisoč goldinarjev? Kaj velja ena noga, ena sama noga trikrat toliko ko en cel človek?“ — „Ljuba moja“, zavrne jo mirno sodec: „razsodba ne more biti pravičnejša. Oni nesrečnik, ki je nogo izgubil, ne bode mogel nikdar več druge noge dobiti. Udova pa, ki poseduje pet tisoč dolarjev, dobode prav lahko drugega moža, ne samo facaga, ki lahko nadomestuje rajncega, ampak tudi moža boljšega od prvega.“

Z nova zaprt. Pred nekoliko meseci je bil neki zavratni umor vse Benedke vzdrmal ali vznemiril. Mlad kupec, imenom Adolf Tenkler je bil svojo ljubico v neke gostilnici z ostrim bodalom na smrt prebodel in sam je bil potem hotel vzeti si življenje, skočil v eno laguno. Za časa je bil še rešen in prenesen v gostilnico, kder je našel svojo okrvavljeno ljubico že mrtvo. Morivca so beneški porotniki nekrivega spoznali, češ, da je dovršil to strašno hudodelstvo pod uplivom nepremagljive moči. Morivec je iz Liberca (Reichenberga) na Českem domu in je bil on dan domov prišedši vgrabljen in c. k. okrajnemu sodišču liberskemu izročen, kder se bo imel zastran omenjega umora z nova zagovarjati pred českimi porotniki; in ker neso česki porotniki tako nagle in vroče krvi ko beneški, mu sodba v Liberki najbrže tako gladko ne izteče kakor v Benedkah.

Javna zahvala.

Matija Purger, čverst dijak na realki, je prišel obiskat svoje sorodnike v Skrilje. Ko stopi v voz, da bi se nazaj v Gorico peljal, loti se ga kerč (tetanus) tako silno, da so ga morali trije močje deržati. Naglo pokličemo ajdovskega zdravnika g. dr. Kenda, kateri nemudoma pride, pa ne daje mnogo nade, da bi mogel mladega bolnika ozdraviti. Toda po treh dneh je vsled vžitih zdravil bolezen vendar nekoliko ponehala, četrti dan je pa — žalibog pritegnila zapljučnica in difteritis. Dr. Kenda pa je se spretno roko in neprecenljivo umetnostjo, a tudi z največjo skerbnoostjo slednjič vendar pregnal osodepolne bolezni katere so pretile mlado življenje dolgo pred časom vgonobiti. Zdej je dečko zopet zdrav in čverst kakor

poprej. Vsakrat, kedar sreča zdravnika, približa se mu s solznimi očmi, ga prime za roko ter ne ve, kako bi se zadostno zahvalil blagemu rešitelju. Pa tudi sorodniki izrekajo iz dna srca svojo najiskrenejšo zahvalo verlemu možu, kojega naj Bog zdravega in čilega ohrani do pozne starosti v tolažbo in pomoč vsem onim, kateri ju potrebujejo in v radost in ponos celemu okraju, kateri spoštuje v dr. Kendu ne samo izvrstnega zdravnika, ampak tudi poštenega narodnjaka.

Terezija Rustja
rojena Purger kot sestra.
Štefan Purger
kot brat.
Franjo Rustja
kot svak.

Poslanica.*)

Dasi je uže mnogo časa poteklo, odkar je občna zavarovalna banka „Slovenija“ v Ljubljani v likvidacijo stopila, nij se še vendar zavoljo tega popolnem polegla nevolja in razburjenje, katero v mnogih slučajih prehaja na banko „Slavijo“, ker se podobni imeni teh dveh popolnem različnih zavodov preradi zamjenjavati.

Vsled tega je podpisano glavno ravnateljstvo vzajemno zavarovalne banke „Slavije“ v Pragi primorano izreči: da banka „Slavija“ nij bila z likvidirajočo banko „Slovenija“ nikedar v kakoj poslovnej zvezi, in to temveč, ker ste si ti dve zavarovalnici uže po bistvu različni, kajti banka „Slavija“ je osnovana na podlagi vzajemnosti, banka „Slovenija“ pa je bila ustanovljena na delnice; dalje, da je banka „Slavija“ po Kranjskem, Koroškem, Štirnem in Primorskem poslovala uže štiri leta predno je bila banka „Slovenija“ ustanovljena, ter končno, da je glavno ravnateljstvo banke „Slavije“ v Pragi, ono banke „Slovenije“ paje bilo v Ljubljani.

Čestito občinstvo naj bode zagotovljeno, da si bode podpisano glavno ravnateljstvo kakor doslej, tudi odslej prizadevalo, da vsem njegovim opravičenim terjatvam zadosti, ter da se bodo odškodnine točno in brez odloga tudi zanjaprej izplačevale. — Vsakršna popjasnila pa podaja na zahtevanje naš glavni zastop v Ljubljani, na Dunajske cesti 7.

Glavno ravnateljstvo vzajemno zavarovalne banke „Slavije“ v Pragi.
DR. IVAN JERÁBEK, **DR. JOSIP MILDE,**
ravnatelj. ravnatelj.
DRAGOTIN PETER KHEIL,
ravnatelj.
FRANC NOVÁK,
glavni tajnik.

Uredništvo ni odgovorno ne za obliko ne za zadržaj.

LISTNICA UREDNIŠTVA: Gosp. F. K. v Čer. — Dobro, da so nam Vodop.... razmere za časa njegovega bivanja na Goriškem natančno znane, sicer bi nas bil Vaš dopis lahko zapeljal, da bi bili zamorca umivali; tako pa je romal Vaš dopis, kamor zasluži. Brez zamere!

Metoda Toussaint-Langenscheidt

RUSKO.

Podučna pisma za odrasle samouke
priredila

prof. dr. Ivan Vasjemonov in dr. Fil. Teof. Helmhorst
v zalogi za novomodno jeziko in literaturo v Lipajji.

Pismo I za poskušnjo 30 kr., pisma 2—36 po 50 kr.
Priloga I Vaje v ruski pisavi 30 kr.

Po teh pismih je najlaže naučiti se ruske slovnice in konverzacije.
Naročila sprejema

F. WOKULAT v Gorici.

JAKO VAŽNO

vsakteremu za oči.

Prava dr. White-jeva voda za oči od Traugott Ehrhardt-a v Grossbreitenbach-u v Turingiji (Thüringen) slovi uže od leta 1822 po celim svetu.

Dobiva se steklenica po 1 gl. v Trstu v lekarni „Carlo Zanetti“ Via nuova 27 in v Gorici tudi v Zanetti-jevi lekarni na Travniku.

Odlomki iz pisem: Vaša prava dr. White-jeva voda za oči je dobrota za mnogo ljudi; kjer nista mogla 2 zdravnika v 2 mesecih pomagati, pomagala je Vaša voda v 8 dneh. Carbye 4. febr. 1878. J. P. Witthoft.

Preložil sem svojo mizarsko delavnico za hišno opravo z živinskega trga v „Via Ascoli“ hiša Bollaffio št. 18, 2go dvorišče.

Sprejemam vsako rezbarsko, strgarsko in tapecirsko delo, pa tudi vsa mizarska dela pri hišnih stavbah in za hišne potrebe; imam bogato zalogo raznovrstne hišne oprave, zreal in dr., da se mi ni bati konkurencije od katere koli domače ali tuje delavnice. Garantujem za dobro blago in delo ter vstrezam točno in po poštenu ceni. Priporočam se tedaj slavnemu občinstvu, da me počasti z obilnimi naročili.

Ant. Gregorig
mizarski mojster v Gorici.

Koristno naznanilo

prečast. duhovščini.

Tovarna za izdelovanje voščenihi sveč lastnina Alojzija Bader-ja v Gorici, ki je bila odlikovana s sreberno svetinjo pri razstavah v Gorici leta 1854. in v Trstu leta 1871., ravno tako s častnim diplomom pri svetovni razstavi v Monakovem l. 1855., v Parizu l. 1855. in na Dunaji l. 1873, z bronteno svetinjo na zadnji svetovni razstavi v Parizu l. 1878, priporoča svoje sveče iz čistega voska od čebel, katere lepo, mirno in počasi gorijo in prav nič ne kapajo, se ne kidajo in ne onečediijo altarja.

Cena jim je gl. 2.68 K.o. sveče iz čistega voska od čebel l. vrste, katere priporočam visokočastiti duhovščini; gl. 2.33 K.o. od II. vrste.

Priporoča tudi svoje sveče, ki se imenujejo voščene (zmes, Kunstwachs), katere so prav enake onim iz Beneške fabrike in kojih zaloga je v Korminu.

Take sveče ki se v Korminu prodajajo za voščene in plačujejo po gl. 2.40 prodaje podpisani po gl. 1.90 K.o.

Alojzij Bader.

Zalogo mojih sveč ima tudi Štefan Kralj bandar v Kanalu, Janez Sorč štacunar v Boven, Janez Goljevšček novi štacunar v Sežani.

Plačuje se ob koncu leta, ali pa 5 kr. odbitka pri kilo, ako se precej plača.

Oglas družinam.

Dasiravno je colnina od kave jako porasla, dobivajo se pri meni vendar vse sorte zmlete kave iz Terziške mehanične tvornice — po istih cenah, kakor poprej. In ta kava mora v resnici vsakemu vstrezati bodi glede cene, bodi glede dobrote.

Anton Mazzoli
V Gorici v gosposki ulici.

Važno naznanilo prečastiti duhovščini.

Moja ametna znajdba se ne boji konkurencije.

Po dolgi in trudapolni skušnjah posrečilo se mi je pozvedeti, kako se dá po umetnem načinu očistiti in trajno ter bliskeče svitla narediti razna cerkvena oprava: medena, steklena, sreberna, posrebernjena, zlata in pozlačena; kako se olepuje marmor in kako se ozaljšujejo na platno slikane podobe.

Nadejam se, da bode prečast. duhovščina to neprecenljivo znajdbo — ki se je do zdaj težko pogrešala, radostno sprejela ter me z mnogimi naročili počastila. Posebno vtegne še to ugajati, da sem pripravljen na zahtevanje prečast. gospode duhovnike, pa tudi cerkvenike podučiti, kako se dotična dela opravljajo.

Vzel si bodem čast, da se s časoma pri prečast. duhovščini osebno oglašim.

Ako bi se mojega dela o priliki cerkvenih praznikov ali o posebnih svečanostih potrebovalo, postrežem prav rad in naglo.

O do sedaj končanih delih imam prav častna spričevanja, katere sem vselej pripravljen pokazati.

V Ajdovščini na novega leta dan 1879.
Tone Cajlar.

Oznanilo.

Prav prostorna, za štacuno ali drugo obrtnijo primerna hiša z vrtom v Šempasu se daje pod prav ugodnimi pogoji v najem.

Več o tem se izve pri uredništvu.

Wir empfehlen
als Bestes und Preiswürdigstes
Die Regenmäntel,
Wagendecken (Plachen), Bettelagen, Zeltstoffe
der k. k. pr. Fabrik
von M. J. Elsinger & Söhne
in Wien, Neubau, Zollergasse 2,
Lieferanten des k. und k. Kriegsministeriums, Sr. Maj. Kriegsmarine, vieler Humanitätsanstalten etc. etc.
Solide Firmen als Vertreter erwünscht.

Nova štacuna na Travniku.

Podpisani uljudno naznanjam, da sem odperl na Travniku poleg vojašnice, svojo jako izborna ter dobro založeno štacuno jedilnega in kolonijalnega blaga.

Moja največja skerb bode, p. t. svoje odjemalce vedno z najboljšim blagom ter po poštenu ceni postreči.

Odličnim spoštovanjem se priporoča
JOSIP KERŠEVANI.

občno mazilo za usnje

KAROL RUSS-OVO.

Od vis. c. k. ministerstva za deželno brambo prekuššan in pri c. k. vojski vpeljan ter priznan kot najboljši pripomoček za ohranitev usnja.

Solni, črevlji, usnja na kočijah, jermenje, naj je še tako trdo, suho, popocano, postane, za te se garantuje, če se le enkrat namaže, volno, elastično, popolnoma nepremočljivo, temno-črno in svitlo in vedno trajno. To mazilo je brez duha, neskončno izdatno, ne zmizne nikdar, se nikdar ne zažalti; odstrani potrebo navadnega črnila za škornje in ne pomaže ni rok ni obleke. 1 škatlja na poskušnjo po 50 kr., — 1 škatlja 1/4 klg. po 1 gl. — 1 škatlja 1 klg. po 3 gl.

To mazilo za usnje se naročuje istinito samo pri posestniku privilegija Karolu Russ-u na Dunaji 1 Wallfischgasse 3. Zaloga pri gg. Giuseppe fu Francesco Dreossi Cervignano.